

Begrooting van het Fonds voortspruitende uit de Koopprijzen van Domeinen, dienst 1867.

(Eindverslag.)

ten gevolge der proefnemingen, het verschil der rendementen is ingekrompen, hetgeen uit de volgende vergelijking blijkt:

Nommers.	Voorloopige rendementen.	Definitive rendementen.
15 tot 18	87%	94%
10 " 14	85%	88%
7 " 9	81%	80%
beneden 7	76%	67%

terwijl alzoo bij de voorloopige vaststelling der rendementen een afstand bestond tusschen de verschillende klassen respectievelijk van 2%, 4%, en 5%, — is die thans gebragt op 6%, 8% en 13%.

Het rendement van de beste ruwe suikers, vrij hoog in verhouding tot de mindere soorten, is geenszins in het voordeel van den verkooper van Java-suikers en vooral is het verschil in de voorloopige met de definitive rendementen der laatste categorie zeer aanmerkelijk en beantwoordt geenszins aan de loffelijke pogingen der Nederlandsche gevolmagtigden, om de rendementen der lagere nummers zoo hoog mogelijk op te voeren en het belasting der mindere soorten van ruwe suikers tegen te gaan, waaromtrent bij de onderhandelingen te Parijs een verschil met de Engelsche commissarissen liep van 10 à 12 pond (zie bladzz. 11. 23 en 29 van het rapport der heeren UYTENHOOVEN en MOTKÉ, dato 25 Februarij 1865, aan de Ministers van Buitenlandsche Zaken en Finantien, stuk LXXXIII, n°. 13, of bijlage van het *Bijblad* zitting 1864—1865, bladzz. 992, 997 en 1 00, overgelegd aan de Staten-Generaal, bij missive van den Minister van Finantien dd. 3 Maart 1865.)

Terwijl bij de Engelsche wetgeving de verhouding van de suikerregten der 4de categorie (beneden n°. 7) tot de eerste categorie oorspronkelijk 67 $\frac{1}{10}$ ten honderd en, volgens art 6 der voorloopige overeenkomst, 70 ten honderd heeft bedragen (zie bladzz. 25 en 26 van het bovengenoemd rapport) is dat rendement thans vastgesteld op 67 per cent, zoodat te dien aanzien Engeland zijne wenschen bevredigd ziet in overeenstemming met de bijzondere belangen van dat Rijk, hetwelk den aanvoer van de lagere soorten steeds heeft beschermd of bevorderd. In Engeland worden slechts in zeer onbeduidende verhouding ruwe suikers van de eerste categorie (18—1), maar voor het grootste gedeelte de nos. 7 tot 9 en daar beneden aangevoerd (zie bladz. 13 en 14 van het rapport der heeren UYTENHOOVEN en MOTKÉ van 2 November 1864 aan de Ministers van Buitenlandsche Zaken en Finantien, stuk LXXX, bijl. C, n°. 6, of bijlage van het *Bijblad*, zitting 1864—1865 bladzz. 842, 843 en 844).

Bij de Fransche wetgeving is de invoer der suikers uit de Fransche kolonien bij invoer tot binnenlandsch verbruik met 5 francs per 100 pd. lager belast, dan het normale invoerregt en bij invoer van ruwe suikers anders dan van buiten Europa, anders dan onder Fransche vlag en anders dan regtstreeks uit het land van oorsprong, wordt een differentieel regt geheven. In het Duitsehe tolverbond wordt op vreemde ruwe suikers van alle soorten een hooger regt dan op binnenlandsche suiker geheven, welke laatste bovendien thans geheel in de consumptie voorziet.

Ten gevolge van al die omstandigheden is het, naar het oordeel uwer Commissie, niet waarschijnlijk, dat de hoogere nummers der Javasche suikers een gemakkelijken uitweg naar vreemde landen zullen vinden, hetgeen ook de voorstanders van het consignatiestelsel niet zullen wenschen, noch hier te lande in den regel naar hare wezenlijke waarde zullen betaald worden, en mitsdien zal de schatkist gevaar loopen de bij de suikercontracten op Java bedongen prijsverhooging in de koopprijzen niet terug te vinden.

Vermits deze beschouwingen niet zijn gerigt tegen het verdrag omtrent den suikeraccijns maar hoofdzakelijk tegen de bepalingen der suikercontracten op Java, acht uwe Commissie het wensche-lijk, dat de gelegenheid, hoe eer hoe beter, worde aangegrepen om daarin te voorzien.

Herhaaldelijk is zowel door de Regering, als in deze Kamer, de hoogst ongunstige toestand der suikerindustrie op Java beaamd en de dringende noodzakelijkheid erkend, om daarin door eene afdoende regeling te gemoet te komen. De meerderheid uwer Commissie geeft in overweging of eene langere vertraging van zoodanige regeling niet onraadzaam en onbillijk is, en of tevens daarbij de gelegenheid zich niet zal voordoen, om de suikercontracten bij minnelijke schikking zoodanig te wijzigen, dat de verbindtenis van het Gouvernement, om suikers van hooge nummers aan te nemen, vervalle, waardoor de te gemoetkoming,

aan de contractanten in te willigen, voor een aanmerkelijk deel zal worden opgewogen.

Uwe Commissie heeft de eer voor te stellen de bij missive van den Minister van Buitenlandsche Zaken van 7 December jl. toegezonden verklaring tot regeling der suikerbelasting tusschen Nederland, Belgie, Frankrijk en Groot-Brittannie, aan te nemen voor kennisgeving, dit verslag te doen drukken en ronddeelen en afschrift daarvan te zenden aan de Ministers van Kolonien en van Buitenlandsche Zaken.

Aldus vastgesteld bij de Commissie, den 21sten December 1866.

VAN KERKWIJK.
VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.
BLOM.
J. K. VAN GOLTSTEIN.
GULJÉ.

[25. 4.]

EINDVERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het Ontwerp van Wet tot vaststelling der begrooting van het Fonds, voortspruitende uit Koopprijzen van Domeinen, dienst 1867; uitgebragt in de zitting van den 18den Februarij 1867.

§ 1. Bij de overweging van het wets-ontwerp tot vaststelling der begrooting van het Fonds voortspruitende uit de Koopprijzen van Domeinen, dienst 1867, werd de vraag gedaan, of de ambtenaren bij het vak der registratie en domeinen, zoowel bij het Departement van Finantien als in de provincien, wel genoegzame medewerking verleenan aan de belanghebbenden, die eenen op hunne landerijen ten bate van het Staatsdomein drukkenden tiendlast wenschen af te koopen. Men meende, dat meermalen nooddelooze belemmering bij het vervullen der formaliteiten voor taxatie als anderszins plaats vond.

§ 2. In den 11den regel der Memorie van Toelichting moet waarschijnlijk voor „Ontvangsten in 1866” gelezen worden „Ontvangsten in 1867.” De inhoud is anders niet te begrijpen.

Art. 1, onder-art. 4. Wat verstaat de Regering onder buitengronden van den Staat in de Zeeuwsche Stroomen? En welke werken wenscht zij tot verbetering dier gronden aan te leggen? Meermalen, meende men, worden door werken, die de Staat ten behoeve zijner buitengronden doet aanbrengen, de belangen der eigenaars van aangrenzende of aan den tegenovergestelden oever gelegen gronden op de meest onbillijke wijze benadeeld. Daartoe wilde men niet medewerken.

Onder-art. 5. Op de begrooting van dit fonds voor het loopend dienstjaar werd reeds eene aanzienlijke som uitgetrokken voor kosten, om de vestingwerken van Veere in verkoopbaren staat te brengen. Nu worden daartoe op nieuw gelden aangevraagd. Men merkte op, dat deze voorbereidende werkzaamheden zeer duur te staan komen. Zal de opbrengst der gronden al die kosten wel goed maken? En ware het niet voordeliger om de vestingwerken in perceelen te verkoopen en aan den kooper den last op te leggen om ze binnen een zeker aantal jaren te slechten? Dit denkbeeld zoude vooral overweging verdienen, daar er meer groote vestingen zullen geslecht worden, zoo als Maastricht en Venlo, waarvan de kosten der slechting vrij hoog kunnen loopen. Intusschen werd er van eene andere zijde op aangedrongen, dat de Regering, onmiddellijk nadat de vestingen Maastricht en Venlo zullen ontruimd zijn, zelve zoo vele werken daarvan slechten zoude als noodig is om de vestingen voor verdediging onbruikbaar te maken. De noodzakelijkheid daarvan springt in het oog. Men kan dan de verdere slechting des noods aan particulieren overlaten.

De omstandigheid, dat onder dezen post kosten van opzigt zijn begrepen, gaf aanleiding tot de vraag, of de opzigt der domeinen, die onlangs in Zeeland is aangesteld, niet met dat toezigt

Verhooging der begrooting van uitgaven voor den aanleg van Staatsspoorwegen, dienst 1867.

(Koninklijke Boodschap.)

is belast. Het schijnt eigenaardig tot den werkring van dezen ambtenaar te behooren.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs op 12 December 1866.

Nadat het bovenstaand verslag aan de Regering was medege-deeld, is daarop, onder dagteekening van den 21sten December 1866, door den Minister van Finantien de navolgende Memorie van Beantwoording en daarbij gevoegde Nota van Wijzigingen ingezonden.

MEMORIE VAN BEANTWOORDING.

» § 1. De hier gedane vraag mag met nadruk bevestigend beantwoord worden. De formaliteiten zijn zoo eenvoudig mogelijk.

In eene voor anderhalf jaar gegeven instructie op dit stuk is den ontvanger gelast, door alle gepaste middelen de afkopen te bevorderen, de belanghebbenden zooveel mogelijk behulpzaam te zijn, hun de noodige inlichtingen te geven en de aanvragen om afkoop zoo spoedig mogelijk te behandelen. Volgens die instructie wordt jaarlijks in Februarij door advertentien, kerkespraak en dergelijke middelen bekend gemaakt, dat zij die vóór den aanstaanden oogst tiend willen afkopen, zich vóór den 1sten April mondeling of schriftelijk bij den ontvanger kunnen aamelden. Bij die aanvraag wordt niets anders vereischt dan een extract uit den kadastralen legger aanwijzende de tiendpligtige gronden, de aanwijzing van een schatter en, als namens anderen wordt gehandeld, eene volmagt. Ter vermindering van kosten is in iedere gemeente waar tiendafkoop plaats heeft eens voor al een Kijksschatter aangesteld en beëdigd, die voor de waardering en de opmaking van het proces-verbaal niet meer dan f 5 daags mag rekenen. Van bijzondere formaliteiten bij de schatting is geen sprake. In één woord, al het mogelijke is gedaan om den afkoop voor de tiendpligtigen zoo gemakkelijk en onkostbaar mogelijk te maken, en den ondergeteekende zijn geene gevallen bekend, waarin de ambtenaren, met dit werk belast, niet in dien geest zouden gehandeld hebben. Bestaan echter die gevallen, dan zal het hem aangenaam zijn met de bijzonderheden te worden bekend gemaakt: dan eerst kan hij maatregelen nemen om de herhaling te voorkomen.

§ 2. De onderstelling is juist. Voor 1866 leze men 1867.

Art. 1, onder-art. 2. In de nevensgaande Nota van Wijzigingen is dit artikel met f 7000 verhoogd, omdat bij den buitengewoon grooten waterafvoer van den laatsten tijd in de suatie-kil schade is ontstaan, die herstelling en voorziening voor het vervolg vordert, en omdat ten gevolge van het ongunstige weder de eerste termijn van de aannemingsom der wegen en slooten welligt eerst in Januarij zal kunnen opgeleverd worden in plaats van in deze maand, en dan ten laste van het dienstjaar 1867 zou komen.

Onder-art. 4. Door de uitdrukking: » buitengronden van den Staat in de Zeeuwsche Stroomen » worden bedoeld de buitendijks liggende schorren en slikken, waarvan de Staat eigenaar is. Hier intusschen heeft men bijzonder op het oog de jonge schorren rondom de in dit jaar bedijkte Kleine Stelle in den Brakman en eene plaat in de Eendragt.

Deze soort van gronden zijn gewoonlijk doorsneden door een tal van sterk kronkelende krekken, die het vloedwater afvoeren, daardoor uitschuren en soms eene aanmerkelijke breedte en diepte verkrijgen. Laat men die krekken bestaan, dan nemen zij na de bedijking een aanmerkelijk deel van den polder in, verbrokkelen den bebouwbaren grond en verminderen dus in tweederlei opzigt de waarde van den nieuwen polder. De in dit artikel gevraagde som moet dienen om zulke krekken af te dammen, opdat zij opslibben, en voorts om door het leggen van slikvangers en rijzen schermen de neêrsetting van slib en daardoor de schorvorming te bevorderen. Deze werken zijn, zoover men zich herinnert, de eerste van dien aard. Hierdoor wordt de meening weersproken dat » de belangen der eigenaars van aangrenzende of aan den tegenovergestelden oever gelegen gronden meermalen op de onbillijkste wijze worden benadeeld door werken, die de Staat ten behoeve zijner buitengronden doet aanbrengen. » De Staat zou hier niets anders doen dan wat ieder eigenaar van schorren doet die zijn eigendom goed beheert. De door het domeinbestuur gemaakte ontwerpen worden even als die van par-

ticulieren aan de goedkeuring van den Waterstaat onderworpen. Dat voor de werken in den Brakman, waar overigens voor benadeeling van derden geene vrees kan bestaan, is reeds goedgekeurd. Door de voorgenomen werken in de Eendragt zouden de eigenaars der naburige schorren zelfs gebaat kunnen worden, indien zij, hetgeen hun zal worden voorgesteld, met den Staat voor gemeene rekening de kreek die de wederzijdsche gronden afscheidt willen afdammen.

Onder-art. 5. Men vertrouwt dat de opbrengst der vestinggronden van Veere de kosten der te maken wegen zal overtreffen. Bij dien verkoop zal in overeenstemming met het aangegeven denkbeeld de slechting der vestingwerken aan de koopers worden opgelegd, en ook bij slechting van grootere vestingwerken kan welligt deze wijze van handelen gevolgd worden; maar hier is sprake van andere werken wier uitvoering niet aan de koopers mag worden overgelaten, gelijk uitvoerig is aangetoond in de Memorie van Toelichting op deze begrooting van het loopend jaar (*Bijblad* 1865/66, *Bijlagen* bladz. 799) en in het mondeling antwoord van den toenmaligen Minister van Finantien op het Eindverslag in de zitting van 13 December 1865.

De opziener der domeinen in Zeeland is met het toezigt op deze werken niet belast, omdat hij in den loop van het volgend jaar elders belangrijke opnemingen te doen heeft, die geen uitstel kunnen lijden.

De Minister van Finantien,

R. J. SCHIMMELPENNINGK.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

In onder-art. 2 wordt f 25 000 veranderd in f 32 000.

In onder-art. 6 leze men f 518 000, in plaats van f 525 000.

De Commissie van Rapporteurs voor het bovenstaand wetsontwerp heeft, na van deze memorie kennis te hebben genomen, geen nader onderzoek te dezer zake in de afdeelingen der Kamer noodig geoordeeld. Tevens heeft zij gemeend, zich van het uitbrengen van een eigen oordeel omtrent de punten, in de gewisselde stukken behandeld, te kunnen onthouden.

Aldus vastgesteld bij de Commissie den 13den Februarij 1867.

BLOM.
HOFFMAN.
VAN ZINNIGQ BERGMANN.
BOTS.
WINTGENS.

[49. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot verhooging der begrooting van uitgaven voor den aanleg van Staatsspoorwegen, dienst 1867.

De toelichtende memorie, bij dat wetsontwerp overgelegd, bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren! bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 2den Februarij 1867.

W I L L E M.